

CARME VIVÓ, Ciutadella 1947

Processó de Sant Antoni, 2008
Oli sobre tela, 60x80 cm

El fons d'art del Consell Insular de Menorca compta amb una obra de tradició naïf, *Processó de Sant Antoni* (2008) de l'autora Carme Vivó. La composició representa un dels moments populars, socials i institucionals de l'illa dedicats a la festivitat de Sant Antoni, patró de Menorca, i que la pintora defineix seguint el seu particular llenguatge reconeixedor en un sol cop d'ull.

Carme Vivó (Ciutadella, 1947) és una pintora autodidacta de línia naïf que, seguint les característiques bàsiques d'aquest llenguatge, treu el seu repertori de temes i descripcions tant del seu entorn vivencial, com del seu instint i de la imaginació. El naïf és una pintura que no s'aprèn i, sense normativa acadèmica, Vivó s'endinsa en la producció d'unes obres tan fresques i directes com atrevides i desconcertants.

La seva figuració s'inicia a finals dels anys setanta, incentivada pel seu sogre el pintor Torrent (1904-1990), per seguir el camí de l'originalitat personal. S'aplica en un dibuix dolç, de contorns arrodonits, amb petits detalls entranyables i ambients illencs. Cases de lloc, danses populars, festes de Sant Joan, retrats de família, el camp de Menorca... són el seu món ideal que representa amb vocació d'il·lustradora.

Passa del dibuix a l'oli i als acrílics, accentuant la força del color que aplica en zones uniformes, augmenta la mida dels quadres i en fa protagonista la figura humana. L'individu (home, dona, fillets, vells, joves, estrangers, pagesos...) apareix en un ampli ventall de tipus, des dels autobiogràfics fins als arquetips socials, i en diverses ocasions amb visió crítica inclosa.

Processó de Sant Antoni és una d'aquelles obres que defineixen el llenguatge de l'autora. Escena popular, gairebé costumista, ubicada en un ambient urbà d'espai pla construït tant per la multitud de llambordes que defineixen el paviment, com per la quantitat de figures que s'ordenen en franges horitzontals. Com a teló de fons, edificis amb voltes que recorden el centre històric de Ciutadella “a la manera de Carme Vivó”, on no hi falten els coloms blancs, el cel blau i net, i els tocs de color a les finestres i les parets.

Tot hi és representat amb la minuciositat de la línia que aclareix els conceptes i la pinzellada plana del color que contrasta amb el blanc com a element constructiu: la talla del sant, la comitiva religiosa, els regidors a cavall i a peu, i la gent espectadora. És divertit deixar-se anar pel joc d'identificar tipus, i comprovar que Vivó situa l'escena en un temps on les dones es vestien amb faldes llargues.

El resultat és una visió pictòrica que ens convida a viure per uns instants en un món sense normes descrit amb sincera i alegre llibertat.

Anna M. Bagur
Gener, 2014